

[Ministeren for skatter og afgifter]

Lovforslaget tilsigter at løse homoseksuelle pars problemer, når de arver hinanden og skal betale arveafgift. Derfor er det også naturligt, at de personer, vi interesserer os for, fru Aase Olesen, i denne sag, er dem, der har nogle penge, som kan falde i arv; ellers har det hele jo ikke nogen som helst mening.

Fru Jytte Hilden sagde, at her er tale om en lille brik. Ja, det er da et udmærket udtryk, at der er tale om en lille brik, men en brik skal jo passe ind i en sammenhæng, og jeg er nødsaget til at gøre opmærksom på, at afgrænsningerne af fru Jytte Hildens brik, afgrænsningerne i forslaget er helt uacceptable, og de må forekomme enhver, der arbejder lidt med lovforslaget, helt absurde. Hvis lovforslaget vedtages, vil der opstå åbenbart misforhold over for personer af forskelligt køn, der er i præcis samme situation.

Det er vigtigt, hvis ikke denne debat skal blive endnu mere ophidset, end jeg fornemede den var, at man gør sig klart, hvad det er, vi diskuterer. Vi diskuterer ikke at lægge en bombe under ægteskabet, vi diskuterer én eneste ting: om ophævelse af en uretfærdighed – og det er jo formålet med loven – kan begrunde en ny uretfærdighed. Det er simpelt hen spørgsmålet, og det er her, jeg mener, at man med forslaget er gået helt galt.

Vi har jo tidligere drøftet eksemplerne. Vi har drøftet eksemplet med husbestyrerinden, der får beregnet ægtefælleafgift, når hun arver sin kvindelige arbejdsgiver, mens hun skal betale en langt højere arveafgift, når hun arver sin mandlige arbejdsgiver. Hvordan kan man dog begrunde en regel som denne her? Den vil da opleves af offentligheden som en absurditet, som en stor urimelighed.

Dertil kommer – og det er sagt af flere, bl.a. hr. Lenger – at samboende par af forskelligt køn vil være tilsvarende ringere stillet end par af samme køn. Fru Aase Olesen spurgte, hvad det dog er for mennesker af forskelligt køn, der ikke gifter sig. Fru Aase Olesen var endda meget vred, da hun spurgte om det. Men jeg kan godt give masser af eksempler på det.

Jeg ser jo eksemplerne, fru Aase Olesen, efter at den ene part er død. Jeg har for øjeblikket et par sager liggende på mit skrivebord om mennesker, der havde planlagt at indgå ægteskab, havde boet sammen i over

fire år, havde fælles husholdning og fælles børn, som havde aftalt med præsten, at de skulle gifte sig, havde skrevet talerne til brylluppet, og et par dage før brylluppet gik den ene part hen og døde.

Det er bl.a. om sådanne mennesker, at man godt kunne rejse spørgsmålet, om de, fordi de er af forskelligt køn, når ulykken og katastrofen er sket og den ene part er afgået ved døden, så skal have en helt anden arveafgiftsmæssig stilling end personer, der bor sammen og har fundet på at lave et testamente mellem hinanden. Det er det eneste, vi ved om dem, de kan have boet sammen et kvarter og lavet testamentet, og den ene bliver kørt over. De skal så have en anden arvemæssig stilling. Det er da ikke rigtig acceptabelt. Man kan kun bruge ét udtryk om det her, nemlig at disse regler fører os ud i fuldstændig absurde situationer.

Jeg synes, jeg har pligt til på ny at understrege, at dette lovforslag vil medføre en afgiftsmæssig forskel i behandlingen af personer, som ud fra en almindelig menneskelig betragtning burde være stillet fuldkommen ens efter arveafgiftslovens bestemmelser. Det bliver de på grund af deres køn ikke efter dette forslag. Jeg henstiller til dem, der går ind for vedtagelse af dette forslag, at besinde sig og give mig en mulighed for at se på forslaget med henblik på en bredere løsning af de problemer, der er opstået.

Under alle omstændigheder vil retstilstanden, hvis lovforslaget vedtages, være af en sådan art, at jeg må tage op til alvorlig overvejelse at rette situationen med et lovforslag så hurtigt som muligt i næste folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal sige tak til skatteministeren, også for, at skatteministeren fangede min brik. Men spørgsmålet er, om skatteministeren fik lagt brikken i det rigtige puslespil, for min brik indgik i spørgsmålet om at give homoseksuelle – bøsser og lesbiske – bedre vilkår. Det er det, vi ønsker med den kommission, som er nedsat. Dette er en af brikkerne i det billede. At den så ikke passer ind i skatteministerens brikker til nogle andre billeder, kan jeg jo ikke gøre for, hvis jeg har placeret min brik rigtigt.